

രവൈരാളിരവൈരാളി

ഗവഡക്കത്താ

പണ്ണീ ത സ്

ഇ. വി. രാമൻ നയുതിരി

---

6. 173
95-3

വൈരാഗ്യവൈദ്യത്വി

—
അമക്കം

~~5 - 42~~
~~1520~~

പണ്ണി തർ

ഇ. വി. ഐമൻ നയത്തിരി

വിലാ നാലാഞ്ച

കെട്ടിയ്ക്കൽ

ബാബു എം കെ കെ

ഒരുത്താരിക

—എന്നെന്ന—

പരിശോം ശതാബ്ദീതിന്റെ ആദിമാർഖത്തിൽ, രണ്ട് ചക്രവർത്തിമാരാണ് ‘മധുരാരജയാനിയേ അഹകരിച്ചിരുന്നതു’. ഒരാൾ ‘തിരുമലെല്ലായകൾ’ എന്ന പ്രസി ലുനായ മഹാരാജാവും, മരംരാമം, ‘നീലക്കുളിക്കിത്തൻ’ എന്ന പ്രബ്ലാതനായ കവിചക്രവർത്തിയും ആയിരുന്നു. കവിചക്രവർത്തിക്കു മറേം ചക്രവർത്തിയിൽനിന്ന് ഒരു ഭേദം ഇപ്പോൾില്ല. കവിചക്രവർത്തിത്വത്തിനു പുറമേ, ‘മധുരാ’ചക്രവർത്തിയുടെ മറ്റൊന്നിനാംകൂട്ടി ‘നീലക്കുളിക്കി കക്ക്’ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതനുസരിച്ചു ‘ഭീക്കിത്തൻ’ രാജു കൂർത്താഞ്ചേ നിവർദ്ദിഷ്ടകയുണ്ടായെങ്കിലും, അതു തന്നുകൂർത്തും നടത്തിക്കൊണ്ടാണെന്ന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കൊണ്ടുനോക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യപരി ശ്രമങ്ങളുടെ മഹാമാന്യി, ‘കലിചിഡിംബനം’, ‘സാരജം നം’, ‘അന്നുംപദ്മാശാക്കം’, ‘ശാന്തിവിലംസം’, ‘ആന ഓസാഗരസുഖം’, ‘രിഖാഞ്ചക്കംജജരി’, ‘വൈവരാഘ്രത ക്ഷം’, എന്നോ എഴു ലാലുകാവുംജുളം, ‘നീലക്കുളിജാം’ എന്നുനാൽ ചുംപുകംപുവും, ‘നൈച്ചരിതം’ എന്നുനാൽ തിരുക്കംപുവും, ‘ഗംഗാവരതരണം’ എന്ന പ്രേണ കാവുവും, ‘രിവലീലപണ്ടിനും’ എന്ന മഹാകാവുവും ‘വൈകയനവുംവുംവും’, എന്നുനാൽ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥവും, ‘രിവത്തപരമഹസ്യം’ എന്നുനാൽ മതഗ്രന്ഥവും, സംസ്കൃതഭാഷി

നിൽ സംഭവമായിട്ടുള്ളെന്നുള്ളതു സ്വപ്നമതമാക്കാ. ഒരും പല ഗവണ്മാർ തങ്ക്രുണിത്തണ്ണും ദിനം അനുമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നാണ്.

ആനീലക്ലോറീക്സിതർ ഒരു കവിസാഹിത്യമനായ തിൽ ഒട്ടം അത്തരപ്പുകാവാനില്ലെ. അങ്ങമെന്തിന്റെന്നും ചുവിലുകൾ, മക്കളും, മരുജുവരും, വിദ്യാഭ്യർത്ഥക്കാരും, സബ്രഹമചാരികളും, ചാച്ചസാരും, ഓഫൈക്കാൻഡു, ശൈലുകൾ, ഒക്സിജൻ, ഒക്സിജനുപോലെതെ മഹാമഹാകവികളായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കേം, ഇദ്ദേഹം അകവിയായിപ്പോയാലാണ് അത്തരപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു്.

ഇഷ്ടിക്ലൂക്കവിയായ ‘കാളിഭാസർ’, പരമാർത്ഥത്തിൽ കാളിഭാസർത്തുന്നും എന്നുള്ളതു് ഇന്നും ചിലക്ക് ചിത്രമായിട്ടുണ്ടോ തോന്നുന്നതു്. ഏവന്നെന്നാൽ, അദ്ദേഹം അണിാൻറെ കൃതികളിൽ എക്സാതൊന, പ്രായണാ, കാളിഭാസരം ആണുശ്ശമായി പ്രകാരിച്ച കാണാനില്ല. ഭീക്ഷിത കൃതികൾ എത്തൽഭിന്നങ്ങളും കാണാം. അവ തങ്ക്രത്താവി നീറാ ‘കാളിഭാസ’ത്രാഞ്ചപ്പോലെ, കാളിഭാസത്രാഞ്ചയും പ്രകടമായി പ്രത്യുക്കം അസ്ത്രീകരിച്ചതുനാ. എന്നതെന്നാലും, നീലക്ലോറീക്സിത്തുടെ കാളിഭാസത്രാക്കവിപ്പ (കവിതപ) മോ, കാളിഭാസപ്പ (ദേശീക്കരിപ്പ)മോ, താധികമധികം വിചുച്ചവും വിലോനീയവമായിരിക്കുന്നതെന്നും എനിക്കുനിയും ഉമില്ല; എങ്കം പറഞ്ഞുതുങ്ങുമ്പോം തോന്നാനില്ലെ. രണ്ടും, അധീക്ഷിക്കും താദ്ദേഖനിന്റെ കൃതിരൈന്നും ഭിൽ തെളിഞ്ഞു കളിയാടുന്നു. ഒന്തും തന്നാളിലും താണ്ണും

എ. ‘ആക്ഷേമതലുതിഷ്ടാപനാചാൽ’ എന്നോ, ‘ചതുരാ
ധിക്കാതലുംസാഹിവാഹക്’ എന്നോ, ‘മഹാദ്രുതയാജി’
എന്നോ, ‘ആക്കരാവതാരഭ്രത്’ എന്നോ മറരിട്ടുള്ള ഉപാധി
ശത്രേണേട്ടുട്ടടിയ സാക്ഷിൽ താപ്പിയും ക്ഷിതിക്കുടെ ഗോത്രം
പത്രമായ അനീനിലക്കൂദിക്കിത്തിൽ; തങ്ങളാണ്യോര
ണി ധാരാളമായും ധൈര്യളായമാനമായും ഭദ്രീപിക്കാതെ
നിപുണത്തിയുണ്ടോ!

അനീനിലക്കൂദായപരി, “നരസ്വരതവിധാനാരോ ന വ
സ്ത്രാജ്ഞമ എന്നില്ല ഫ്രോഡവനിയാം” എന്നുള്ള ‘കൂദാസ’ പി
ന്നോ. (‘വിഷപ്രാണാദർ’ തതിപ്പേ) തനുക്കേൾപ്പുകൂട്ടിക്കു
ക്കീഭവിക്കാതെ ഒരു മറാകവിധാക്കന്. അദ്ദേഹത്തിനീറം
സാധിത്യസംരംഭം ഇംഗ്രേജോകമായ ഒന്തൽക്കൂദയ
ജനമായിരുന്ന എന്നാണോ പറയേണ്ടതു്. അദ്ദേഹത്തി
നീറ മിക്ക കൂതികളും ഇം തതപ്രേരി തെളിക്കിക്കണാണോ.

“കതി കപ്പയി, കതി കൂതയി,
കതി മുള്ളീ, കതി ചാരനി, കതി റിമില്യാി;

തദ്ദീ പ്രബത്തംകതി മാം,

രക്കരപാരമസകമാഡ്പാഡി”

എന്ന നീലക്കൂദാവിജയചര്യുകാവുത്തിലും,

“സതി സമ്പ്രസതാതീരെ, സതി തൃജുനത്തിലാനേ,
ഗ്രന്തം നിശ്ചിതവാനന്തി ഗംഗാം ക്ഷേനാപി മേതുനാ.

എപ്പാ ലഭ്യതാം തസ്മാന്തുപസയു കണാരതാം,

പണ്ണുന്ന വാച്ചാ തപസ്യാമി കാവ്യസംഭർത്ത്രപയാ.

2

ଦୁଃଖାପି ଦୂରାଯେତ ଅତ୍ର ନୃତୀପତମଂ ଗଣି
ଉତ୍ତପକ୍ଷିତଵ୍ୟଂ ତପେନ୍ଦ୍ର କମା କବତା ମହା. ୩୨

ଶୌରମଧୁବାହୋଚଃ ନୃବନ୍ତି ମମ ଜୀବାଚୀଂ
ପ୍ରଭାଵେ ପାରୁଛୁଯସ୍ତ୍ର ପାରୁବସ୍ତ୍ରନ୍ତି ତପେତଃ. ୩୩

ପାରୁଶେବରସ୍ତ୍ରବ୍ୟାଂଗ ପାରଣୋମାଞ୍ଜିନୀଂଭେଣୀଂ
ବିଵତା, ଇଶତ୍ରିୟଙ୍ଗ ବିମରଣି ମନ୍ତ୍ରକରଣଃ. ୩୪

କେତ୍ରୀଂ କୃତନ୍ତି ଜୀବା ବ୍ୟାଂଶ୍ଚ ପ୍ରଭାଵଂ ବଦତୀତି ବା,
ସନ୍ତଃ ସମଗ୍ରାଣ୍ତି ନିର୍ମିଣାମହି ମନ୍ତ୍ରଶିରଂ.” ୩୫

ଏଣା ‘ଶାଶ୍ଵତରଣୀ’ତିଥିଲୁଂ,

“ତତ୍ତ୍ଵକରଣୀ କିମ୍ ନୀଲକଣ୍ଠମବିନୋ
ବାହଂ ଶିବେବକାରୁଧ୍ୟାଃ”

* * * * *

‘ମହୟଲ୍ପଜପାଣ୍ୟକଣ୍ଠୁକା—

ପାରଣାପାନ୍ତିଵେଶିତାମନୀ

ଶିବଯେଦେ କବିତାମହ୍ୟିତଂ

ଶିବଲିଲାରଣ୍ଡ୍ରବକାବ୍ୟମତ୍ତତଂ.’

* * * * *

“ଭରେତ ତପ୍ୟା ବାଣୀଂ ମହିତାକାଳେ

ବିଶ୍ଵିତ ଭ୍ରମଂ କୀଲ ଭ୍ରମମେଵ;

ଶିର୍ଷଂ ତ. । ଭାନୁଶ୍ରୀଃ ପୁନରହୃଦୟେ;

କଣସପ ଶୀଳାକ୍ଷମ! ପୁନରବୁ ମଧ୍ୟଃ.”

* * * * *

എന്ന “രിവലീലുന്നും” മഹാകാവ്യത്തിലും ദക്ഷ
ക്ലോം ഉൽച്ചല്ലായിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

“അനാധതല്ലാണ്, മസംധതാക്കി,
ഒല്ലുമാച്ചുനശനാഭിവേദം,
ചിത്തം മഹാഗൈ നിശ്ചതം വിഡാത്രം
സിഖി കവിനാം കവിന്നതവ യോഗി”

എന്ന് അദ്ദേഹം ധരണതിട്ടിളിക്കു സ്വന്നാതിശയ
യാജന്നും എത്ര സച്ചുമെന്നും തങ്കുതികർക്ക് കണ്ണാൽ
സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. സപ്രകാശദാവത്തു സ്ഥാതിക്കുന്ന
തിൽ എത്ര ഊഷാഡം അപംഭാവമടയാതാതാണ്” ദാഃദ
മഹതിബന്നറ പ്രസ്തി. നോക്കുക:—

“കാചിൽ കുതാ കുതിരിനി തപയി സാപ്തീതേതി
കാപി പ്രജാപക്കണക്കാക്ക ന മഹാന്നംഭു”

എന്ന “ആദാസാഗരസ്തുവ്”ത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു.
ചുക്കുങ്ങിൽ, “ചല്ലുചുഡാചരണാരവിന്നപരിചരണാ
നന്ദസാമ്രാജ്യം, യുരംധരൻ” എന്ന “നീലക്ലോവിജയ്”ത്തിൽ
മഹേന്ദ്രൻ കൊട്ടത്തുകാണുന്ന വിശ്വേഷണം, ഈ കവിന്റു
നും തികച്ചും ഫോജിക്കാണണ്ണേങ്ങനു പറവണേണ്ണു.

നീലക്ലോഡിക്കിതൽ ഒരു മഹാകവിമാത്രമല്ല, ഒരു വി
ശ്വാസവിശ്വാസകൾക്കുടി ആയിരുന്നു. ‘ഗംഗാവതരണം’ത്തി
ലേ സ്രൂമമസർപ്പിയിലും ‘രിവലീലുർജ്ജം’വത്തിലേ മാം
സർപ്പിയിലും താഴ്ദുഹതിബന്ന വീരവിമർശകത്പം, ചേ
ണ്ണവോലെ പ്രകതീഭവിച്ചിട്ടിണ്ണു. ദിജ്ഞാവിക്കുള്ളും ദിന്നിതു

പക്ഷമാരഞ്ഞം കരിച്ചു, ദീക്ഷിതക്ഷേ' എന്തുമാറും വെരുപ്പും
വേദനയും ഉണ്ടോന്നാളിൽത്തും, അദ്ദേഹത്തിനൊന്നിൽ എറുക്കുന്നതി
യിച്ചും സാമാന്യമായും, അനുതസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒരുസാധാന്ന
മായും ല്യൂഷ്ടിക്രിച്ചിറിക്കണം.

ദീക്ഷിതങ്ങട സാധിത്യസരണാ എന്തുമാറും ഗണ്ഡിരം
ധൂമരഥിയാണന്നാളിൽത്തും അന്നുത്ത പ്രസ്താവിച്ചുവകാശജ്ഞാം.
അദ്ദേഹത്തിനോടു കവനിയകലാസാരഗ്രികളിൽ കാരോനാി
ഞക്കുറാറിയും ഭാരോ സ്വിന്മുതലേവന്നും എഴുതിയാണലെ
സംസ്കൃതഭാഷാന്തിരത്തുമായും അബദ്ധത്താട മാധാത്മ്യത്തെ
ആലൈമക്കിലും മനസ്സുലാക്കാൻ കഴിയു.

നീലക്കുറൈക്ഷിതക്ഷേ കവിത ഉണ്ടാക്കാൻ, ഉണ്ടാ
ക്കിക്കാൻ നല്ലുംമായിരുന്നു എന്ന്

“കള്ളം കാരയിൽത്തും തമാ തസ്തിക്കിൽ

കാവ്യാനി നവ്യംന്നുലം—
അഞ്ചുട്ടാക്കി സഭാസംജ്ഞിതമതിക്കി
ആനീലക്കുറയപരി”

(കാരകരുദ്ധത്തിയാം)

എന്നാളു അന്നുക വിലുംശാസ്വിഞ്ചിനാ വെളിംബങ്കാം.

“നീലക്കുറൈക്ഷിതാനാ സദസി സക്തി പ്രവിഷ്ട
സ്വാപി സന്നഞ്ഞംതേ സംരക്ഷപദ്ധതാദംഞ്ചകവലശ്വി” എന്ന,
“പ്രത്യുമന്ത്രജ്ഞലി” “അഭിനവവാദികി” തുല്യം ദി
വിത്തും ദിവിത്തും ദിവിച്ചിത്തും ദമാകവി “രാമദ്രോഗിക്കിതർ”
പാണത്തിട്ടിളിൽത്തും അനുതതതപ്രത്തിനാണ്ണാണ്ണാ വ്യ

കാർമ്മാക്രാന്തി.

അക്കാദിക്യജ്ഞ ദഹാകവികൾക്കുടി ലീക്ഷിതരക്കെട ആ റാംസാപത്രം ദലമാന്ത് സ്വാഗതപ്പേരുടെ സാധുതപ്പാര സ്വാഡിഷങ്ങളിൽച്ചടിമാനിച്ചിരുന്നു. ഗണ്യചീതുതിലും റാംതുമഹാപിതുതിലും മരം താഴുശ്ശുനായിക്കുന്ന ചരു മഹാകവി,

“എഷ്ട്രംസ്കുന്നു) കൃതാവജ്ഞായത പരി—

ശ്രോദ്ധേശം നാഞ്ചേ വാണിജ്യരാജ്—

ചോദ്യോദ്ധീപതി‘ഗീലക്ക്രോക്കുപി’ദി. 8

ശ്രീചീതിത്രാക്രാന്തി”

എന്ന ചിത്രത്രാക്രാന്തിലും,

“സ്വർഘ യഷ്ട്രംശാഖനിശ്ച രഘുരാജി

ഗീനീലക്ക്രോധാധാരി—

ദ്രോഹാസീമനി ജാനകീപരി—

ബാധയ്”

എന്നും ജാനകീപരിഞ്ചുതിലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക.

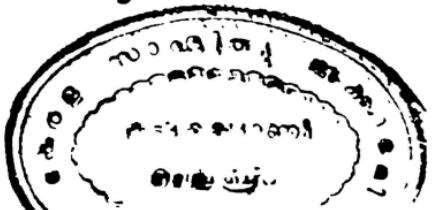
ലീലക്ക്രോദ്ധീക്ഷിതരക്കെട ഒരുദയഗതി ഭാഷാഭിരാനി പഠിക്കുക അഥിഖാന്ത് പാടിപ്പാത്താത്തല്ല. ‘അസ്മാപദേശഗൈ തകം’ ‘കലിവിധിംബുനം’ ‘ശാന്തിപിലബാസം’ ഇതുതാങ്കര സച്ചുദിഷ്യമാരായ ഭാഷാപ്രശ്നാവികരക്കു ചിരപരിചിത്തങ്ങൾായിരിക്കും. ലീക്ഷിതരക്കെട ‘സംഭാരജന്മ’തു പരിഭ്രാം സ്വീകരിച്ചതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിൽ അഭിജനമാരം മഹാക വിക്രിം ഒരു പല മാന്യമിത്രങ്ങൾമാത്രമല്ല, പത്രക്കാരിം

മാസികക്കാൽ, എന്ന തെളിവായിച്ചു കണ്ടതു കാണോണ്
എത്രാക്ക് വിശദമാരാത്രിയിൽ ഇൽക്കുടി വൈക്കക്കത്താൻ
എൻക്ക ബാധിച്ചുമായതു്. ‘വൈരാഗ്യവല്ലതി’ എ
ന്ന ഇഴ്തിയുടെ മുലം ‘വൈരാഗ്യതക്’മെന്ന പേരിലും
ണ് വ്യവഹാരിക്കപ്പെടുന്നതു്. നിംഫ് ഉസുഗ്രരക്കാരുടെയും,
‘വാൺവില്ലാൾ’ക്കായാടയും പ്രസിദ്ധികരണാദ്ദേശം നൊന്ന്
തജ്ജ്ഞക്കു് ആധാരമാക്കിട്ടുണ്ട്. റണ്ടിലും കണ്ണ ഭിന്നധാര
ഞജിൽ യുക്തമമന്നുതാനിയതു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുണ്ട്. ര
ണ്ണിലുമുള്ള രാച്ചപിഴക്കളു യമാമതി തിങ്കേതണ്ടതായും
വരാതിങ്ങനില്ല. തജ്ജ്ഞക്കു് പല സന്ന്യാസികളും തിങ്ക
എപ്പാറിണേണ്ടു എന്നാക്കാറു അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ
തിന്നർ പ്രസിദ്ധികരണത്തിൽ എന്ന സർവ്വമാ സഹായി
ചു സച്ചുദയക്കവിശ്വരനായ പി. വി. കൃഷ്ണവാരിയരപർ
കരി എന്നർ അംഗരിമിത്തായ കുത്തണ്ണത്തേയേ അർധവിക്കു
നാവന്നാളും ഇവിടു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്

ആധാരക്കട്ട്	}	വണ്ണിതർ ഇ. വി. രാമന്നന്നപുതിൻ
24—12—98		(ഗ്രന്ഥകത്താ)

വൈവരാഗ്രഹണത്തുടർന്ന്

കൈ ലിക്ഷവിതിക്കുന്നു,
വത്തവ്യുമ്പും കരസ്ഥമാക്കിയവൻ;
രാത്രിൽ റണ്ട്,—‘ന മമ’യെന്ന—
ഒഴി—ഞാൻ യാച്ചിപ്പും; വേരെയെല്ലാള്ളി!

1

ധീമത്തി, ദയംജനസന്ധ്യം,
സകല്പാരാതി, ശാന്തിയാം വിത്തം,
ശൈത്യലോക്കുവിഷയം, ലീവക—
ഈശാനത്താൽ വൈവരാഗ്രഹണപസാമാജ്യം.

2

രാജാവിനേ പ്രജാവലി,
രാജാക്കന്നമാരഹതിപരിപ്പുഡിരേ,

1 ‘ജനത്താനം, വൈവരാഗ്രും, ഐപ്പിശ്ചംഞ്ചം,

തപഃ, സത്യം, ക്ഷമാ, യുതിഃ,

ദ്രോജ്യതപഃ, മരത്താസംഖ്യാഃ,

മഹിഷാതുതഃ—, മേവ ച—അവ്യാധാനിഭാഗത്താനി കിരും തിഷ്ഠന്തി ശക്രേ? ഏന്നതന്നെസരിച്ച പരമരിവ
നു ‘ദാശവ്യാധൻ’ എന്നു പേരുണ്ടായി. കഞ്ചകടികജടാടിര
ശരിയാണെന്നാവ്യാധൻ? ‘ശബ്ദാർണ്ണവ’ത്തിൽ ഇന്നുനേരുള്ള
ഉണ്ട്.

വിധിവരയൻകേന്ദ്രം,
ചേടിപ്പ്; നിംഖൻ വിരദ്ധന്താൻ.

3

ഭിക്ഷ തരാന്താൻ കൊള്ളാം
മാനുവിത്രകമാരണിപ്പ്, ഇരുസംഘം;
സാക്ഷിൽ എപ്പും, വിരദ്ധന
ഗാന്തിജ്ഞപ്പണ്ണാരുവർമാനുചൈത്രനാ.

4

ക.നം ചെങ്ങാനിപ്പ്—
തടങ്ങി ബാഴന ധന്മാർത്ഥാൻ ഒക്കർ;
സംശയമിതിലുണ്ടനാൽ,
ഹാശതമാന സാക്ഷിയാക്കിനിത്തിനേന്നൻ.

5

രത്നകാശം വീഴ്ചക്കേ,
ക്രി പൊളിക്കേ, നഡോളിപ്പുക്കേ,
രത്നകവജ്ഞാനാക്ക്, കീഴുക്കേ—
മർബിംഗാട്ട ജഗത്തു; ഇക്കരകെന്നുനാം!

6

കഷ്ണമാർ, ലുഡ്യമാർ,
മാനാർ, ബൈസ്കണ—ജീവരവനിപ്പ്,
പ്ലാകം മൃദുവൻ കീഴാം;
കെട്ട മനം കീഴിലാക്കാവോ, നെന്നം.

7

5 “ഒരിവജനല്പുത്തിഭോഷമിപ്പുരജതാനാനാഖത
രോദാരാപാശാദപാശര്ദ്ദി” എന്ന “എംബാധപരംനുത്രു”
തതിൽ ഹാശതമാനറ്റപ്പി പഠന്തിരിക്കാണ.

വിഷ്ണവിജയനാട്ട്,
കരണങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചയവെയാടലം;
ത്രഞ്ഞരമാഥമാരി കർണ്ണം
ശാന്തതയാന്നാൽ, ഇയിച്ചു നാം നുനം.

8

പാമരൻ, ഒവരാഗ്രാർത്ഥമാ
മേരുള്ളഹിജ്ഞാഖിലെന്തിനമരണമാ;
വൈള്ളം പറിബാവാൻ
ചൊന്താർ പൊടികളിൽ മുള്ളുതില്ലാണോ?

9

വേരോഗ്രതകിന്റുകാരണം—
മഞ്ഞാനാ, ഇനമേരുദാരംഭം;
തികവ, തി, ‘നിടപാട്’ ഫ്രേ,
മരന്നതിനാറു ശാന്തിയേയുള്ളൂ.

10

നിജഭക്ഷപദാർത്ഥത്രം,
സൃകരവള്ളുന്നുകണക്കാഡി ജ.വം,
പാരം വൈരാത്രം പാടേ,
ധീരം ഒവരാഗ്രമാഭരിച്ചീടു.

11

കൈമാരത്തിൽ ശിന്തുതവെയ,—
യതിനേ തരണാതിജില്ലതു വയസ്സുംഖാൽ,
ഇപ്പുണ്ടുംതുപോലേ;
ശാന്തി ലഭിച്ചുവാക്കിപ്പിഷ്ടുവരവുണ്ട്.

12

പ്രവചനി പരിശോധിച്ചീ—
പിഷയക്കൈ വിട്ടിട്ടുണ്ട് യന്നുമാർ,
മഹാമുഖവയക്കാക്കരി—
അപാലവചയത്താൻ ഭജിപ്പു മംരളേണ്ടാർ.

13

മാതാപിതാക്കരി, കൂട്ടികൾ,
ഓരങ്ങാർ—വരാ വിഷ്ണുരിവരല്ലോ—
പ്രേമം പെട്ടെന്ത് സമയ്—
തെരഞ്ഞെന വിശജിവേപ്പിപ്പു ധീരമാർ!

14

കാററിൽ കതിയിലപോലേ,
സ്ത്രീനാമത്തിൽ ഭേദിപ്പു, ചരുപദമാർ,
കാനാക്കാപോലതിലേഡാക്കി—
കല്പണിട്ടുണ്ടിപ്പു ത്രാഖചിത്തങ്ങാർ.—

15

കാമികൾ കൊണ്ടാടീട്ടോ—
കാമസ്തുവം കണ്ടിട്ടുണ്ട് വിഷ്ണുരായി,
ശമസ്തവസന്ന്യസനം—
രമുതാശനർ സൗകര്യാനമന്നവിഡി—

16

സക്ഷമിതേതരവിജ്ഞത
തകം ചിലർ, ചലനമാത്രമിയവേണ്ടാർ,
തന്റെക്കമ്മണ്ണൈള്ളും യാ!
പരക്കമ്മാവലിക്കണക്കെ കംണനാ,

17

വേണ്ടാതുതിലാൻഡിച്ചുമ
വേണ്ടാതേട്ടട്ടു തുപ്പിയേൽപ്പവരെ,
യീരങ്ങമനവത്തില്ല;
ജനകൾ കളിക്കം കിടാന്നെളപ്പോലെ.

18

വൈള്ളംമാഴിപ്പോന്നില്ല, മുൻ—
വൃദ്ധിപുജം കക്ഷവോന്നില്ലം വുക്കം,
ഒങ്ങേറലമരംപോലെ
ബുധർ നിൽപ്പു, സപ്രാശാഖാപ്പുത്തുകളിൽ.

19

നിത്യാനിത്യവിവേകം
സകലക്കം മലടമലടപ്? മതില്ലണ്ണാം;
അവിവേകം താനാവക്കു
രാത്രിയണ്ണുന്നതാനു സ്വവിവേകം.

20

അരിയാതെതാങ കാമസുവാ
തങ്ങണ്ണരു കാലങ്കുമേണ കിട്ടംപോൽ,
ഓഗ്രവണാൽ പ്രഥമസുവം
ഒക്കവരുമൊരു ധന്മ); നത്രയേയുള്ളി.

21

കാണ്ണാം, സപ്താഗ്രഭാവം,
ഓഗ്രം, ഉണ്ണാവിപ്പാം—മിവളിക്കൻ,

20 ഘടം, അനിത്യം, ഘടപ്പം, നിത്യം ഏറ്റെ
തെന്നയായിക്കമതം.

— २५ —

പുതുസ്യോദരണായ്മം—
ഇന്നങ്ങൾ, മോക്ഷാർത്ഥിയാമവേന്നുണ്ട്.

22.

‘എന്താണനീക്കേ ഗതി’ എയ്—
നോട്ടവിൽ സ്വാസം വിച്ഛുന്നവാഴം സ്വാത്മം,
ചോദിക്കുന്നവനായും
വാപനും വാപത്രാചരിക്കുന്നു!!

23

തന്മാരയറിയിക്കുന്ന
വിനൃശ്നതിനായ, യദ്ധൈനായ് അലന്തുനു,
പരഭാരങ്ങളെ വേർപ്പു,
ദാരങ്ങളോടൊതിട്ടുനു ചിലർ യഥം!!

24

ശാന്തിയല്ലത്രുപരമം,
ക്ഷുണ്ണാ വാങ്ങായ്ക്കാനപാത്രതാം,
ക്ഷാന്തിക്കണ്ണത്തെ—മാമാ!!
നിവൃത്തിയമ്മങ്ങൾ, കലിക്കി, ലിവയായ്.

25

നീതിജനൻ, നീയതിജനൻ,
ബേദജനൻ, ശാന്തുവിജനനിവരേപ്പും,
ബ്രഹ്മജനനമുണ്ടെന്നും;
സ്വാജനവന്നജനാനി അന്തരിശ്ശേഷം.

26

---

25 അലഭ്രൂപരംക്കിട്ടിശ്ശേനു നീയുദ്ധുള്ള വ
സ്ത്രിക്കൽ ചെവരാഗ്രം,

കലിക്കുയ്യമാക്കുള്ളിൽ
ക്കംപ്പുവതെങ്ങനെ, ഇത്തീരുള്ളടാവാ;
കണ്ണിനു കേടുളവാകിൽ
കാണാൻ പണിതെന്ന വസ്തുഭദ്രങ്ങൾ.

27

വിഷയം സ്വപ്നവശത്താക്കാൻ
വിഷയിമണ്ണുംനെന്ന നയിക്കാവിൻ നേരേ;
കണ്ണിനു വേണ്ട മഞ്ഞാകർ
കാണാംനേകിയാൽ സൗഖ്യമെന്തോടം?

28

സുതരിൽ സക്ത സധമ്മിണി,
ചുത്രമാർ പിത്രധനാഗ്രഹവുംഗർ,
രാമ കരണത്തുകിടപ്പു;
പരലോകം ചൂക്കബേണ വന്നുവവവൻ?

29

മരണം, കാണാ,മരണി—
മുട്ടിം, ഏഡ്യം, നിന്ത്യിടം—മരണാൽ,
എന്നിടം മരജാവലി
നിത്യനിലജ്ജലുഡ്യാ വസിക്കണാം!

30

വിഷചിപ്പു രൂർപ്പനാർ
‘നാരാജാക്കാലത്ത് ജാമു’മരണായും;

27. ഒള്ളഭാവഃ—നക്കടില്ലവിശ്വാസി.

29. സധമ്മിണി—ഭാം.

യന്ത രാവിൽഗാന്ത് താൻ ചു—
വിശ്വസാള്ളതിന ജാമുമാരാണോ!!

31

താടിശതം മട്ടിവരെ, യക്കവും—
പുാവും കലിമലമിയന മെഴ്ലിക്കൽ
ഗാംഗാജലവും വെരുതേ;
അങ്ഗുടി മധുലഭത്തിഭലന്നതു പോൽ.

32

എന്നുണ്ടെന രക്ഷിക്കണ്ണ
സൗഖ്യവൃത്തം ദണ്ഡുമാഖുംകൽ മനജർ,
ശക്രദയിൽ ഏകംതിയുഞ്ജിർ,
കരിന്ധ വുജിച്ചവവയ്യതില്ലണ്ണു.

33

വന്നതോടുകൾ വെട്ടി, മുട
ഭിത്തികൾ, കെട്ടിച്ചു, പോതതിനേ വാങ്ങി,
മെഡ്യുണ്ടോതാബക്കയും താൻ
ചെയ്യുതുപോലെ നടച്ചിട്ടുണ്ട് ചിലർ.

34

സാധാരണ മോഹിപ്പു
ജീവികൾ, ജീവൻ ഒവടിഞ്ഞിട്ടും നേരം;
പുണ്യത്രാലതത്താളിൽ,
പുത്രമാരേ സൂരിച്ച ചാവനാ!

35

ഉള്ളിവലയഗണി കെട്ടാനാക്ക്
സംസാരക്കടലിൽ നിന്നും മുന്തനാ;

മെത്തിന്റുയിർ കളയാനായ്
വിട്ടിനിനിത്തി കൊഴുത്തിയേജ്ഞാസ്പി!

36

പെരിയോൽ ധനം പിട്ടണം,
രാജാവേദ കളജനോ കടനോജനാദി;
വല്ലാരെ ഡൗർ നിംച്ചാൽ
മഹർഭുതിസാരത്തിലോന്ന വഞ്ചമല്ലാക്കി

37

കൈതി,ചീലവിച്ചുതമ്മം
തുച്ഛമുഖത്തിനു മാത്രമുതകീഡം;
തീരു തൃജിക്കി,പായതു
പരമാനന്ദം തങ്ങന്തായോതീം.

38

കമ്പിട്ടുവത് കമിക്കം,
പ്രാഥവിക്കം, ധാരമൺ, യാചിക്കം,
ആവിഷ്ടിംഗ്വോലേ,
ആശ്വിരയായ പുരുഷപാശനാർ.

39

ജമർത്താൻ പിത്രജനനികർ,
ജാമാനുസ്ഥാതാലാജാ വ്യാധംമുലം,
കലഹംസ്ഥിലം ജനതാതിക:
ഒളന്ന വക്കേനാരമഹതു തേജസ്സം!

40

അശ്വിൻ പരലോകത്തിൽ
സൗഖ്യപിസ്തിനീള്ളു ചെയ്തിട്ടം പണിവായു,

അംഗു താനായുചമാനാ
പ്രത്യേകിന്റെ വിശാലതായ്ക്കുന്നതേ?

41

ദാരിദ്ര്യം തീണ്ടായ്ക്കിൽ
പഠരിൽ സംഭവിച്ചുമെത്ര ലക്ഷ്മണാഭം;
രൂരിക്കായ്ക്കിൽ കൂറം,
താരിനമക്കോളി, ദുലക—മതിക്കുചനം.

42

ജാതിയന്ത്രമതാവി,—
ബ്ലൂട് ചന്ദ ഡിത, എതാനാവന്ന ധനം;
രൂർവക്ക് തുമിന്തുമാമതു,
പണസിത്യനാണ വിന്തുശദാരിദ്ര്യം.

43

‘വൈക്കണക്കാവനാൽ ദിരുകേ,
വൈക്കണക്കാഞ്ചിംഗാം ജന്മത്തു സ്ഥിവൻ താൻ;
രോന്തിജായും കണക്കാവനാൽ
തനാതമാഘും പാരേശ്വരാധാരയേയ്ക്കാം!

44

ദാനാവിന വശമാക്കം,
ക്രീടവരാഹാക്കാപ്പറ്റിതെന്തു നിന്തിച്ചിടം,

43 ജാതിവാചകമാണ് വ്യക്തിശ്രദ്ധം. ജാതി എതിനം ഒരു ഉള്ളിതാൻ. അംഗുപ്പാർബ ധനം എന്നതു ഒരു ഉള്ളി എന്ന വന്നാവാക്കം. ‘ധനത്പം’ ധമ്മാക്കി ധാരം ഇല്ല എന്നാശ്വരമില്ല. അംഗുപ്പാർബ ഇംഗ്ലം കീഴുക്കയും ചെയ്യാം.

പജ്ജയണ്ണവമില്ലീ;—

ലോകത്തിന ത്രാവമെന്തു ലോകത്തിൽ?

45

ചാണക്യവ വരൾ നിങ്ങ്കുന്ത്,—

എത്തിനിവണ്ണം കിണ്ണത്തു ചാണക്യനാ;

കരതലജ്ജലധാന്തിന

കൂളാട്ടിനിന്ത ധനത കാത്തിട്ടനാ മും!—

46

നാരാധാമദാഡിട്ടാല്ലീലാ,—

മരയാണം തൈല്ലിലഞ്ഞുവോദ്യകില്ലം,

വെളിഡാം മെയ്യിന്തമഹിമയിൽ

മുഖ്യമാർക്കച്ചേരു സക്തി നിസ്തുല്ലോ!

47

തൈണിവയ 'മലടികയിതെ'നാം,

മക്കരം ചംരം വാഞ്ഞകവാരം 'കിഴവി'നയനാം,

സാല്പിന്തുതരയയവുണ്ണവു,—

മാക്കേപിക്കണം എഫിക്ക സൗഖ്യദായവരാം?

48

വൃസനില്ലു വേദാക്ഷാത്തവർ,

വേദവർ ഭാഞ്ചാദ്രയാനവംചുംഡില്ലാർ,

അവർ പറഞ്ഞാരാലുംന്തു;

ആരീതും നമ്മാം കാണുത്തിവല്ലഞ്ചു.

49

48 മലടി=വന്ദ്യ (വൃസവിക്കാതാവർ)

49 ഭാഞ്ചാ.....പ്ലിഷിൽ=തണ്ട് ഭാഞ്ചമാരില്ലു:തത്തിൽ-

കാമനടിമല്ലുവതി—

ലുലകമിത്തല്ലാമൊരേക്കണക്കുതേ;

സുരനരതയ്ക്കുംഗുംദേം,

വേദേ വിഷയത്തിൽ മാത്രമേയുള്ളു.

50

മലമുന്നുകഴിപ്പോലെ

തേജാദമാചനപദവത്ത വിധി തീർത്താൻ,

“പെണ്ണുജൈല്ലന്നാരണ്ണം”;

ജനത്തിതിൽ പൊന്തിടാതെ ദഞ്ചനാ!

51

“വേദം-വർച്ചു, വിധിപ്പോ,—

വതിനേഴമർത്ഥങ്ങളും ധരിച്ചു പറം,

ബേളി കഴിക്കണ” —മെന്നീ—

പ്രഹസനമഴതിജവങ്ങവനാ, സാന്നവാ!!

52

അധികം കിണ്ണഞ്ഞാടി,—

പുംബനലംഡനമധന്നിം ചെയ്യു,

നാലികളെന്നാള്ളവിക്കപ്പെ

മുർഖനാരനഭവിപ്പു, ‘മുക്കറം’?

53

തീനം, കുടിയും, കടിയും,

ചെയ്യി; നംബിനീ, കിടപ്പി, നേഴുന്നീൻ;

53 ‘മുക്കറം’ = തുള്ളിയാദ്യാളം എന്ന അർത്ഥ
നൽകിൽ ‘തൈലാലി’.

മങ്ങേരമകില്ലും തോ—

അംഗൈക, “ചാക്കെന്നാരെന്നുമുണ്ടെന്നു”നാഡി:

54

കീഴിലെഴുവൊത്രുശികൾ, കൈ—

തതാരിൽ വയം മേരു, ദിവ്യസൗന്ദര്യമാർ;—

ശ്രൂവകരിയന്തിനു കൊള്ളിയാം,

ചാവണെമന്നായും വരച്ചിരിക്കിലജൻ.

55

സപ്ലിം നാർ ജീവിപ്പു,

സപ്ലിമതിൽ ശ്രൂതി പരിച്ചു കളയുന്നു;

പഴയവയപ്പോഴുണ്ടുണ്ടുക്കമീ—

ഇക്കി,പുതുതായും ചുമയും ചു, താരുഞ്ഞാർ.

56

സപ്ലിം ജീവനകാംഡം,

സപ്ലിംതാൻ ബുദ്ധി,യറിവുമല്ലംതാൻ;

എക്കില്ലുംഉണ്ടാതെ കഴി,വീ—

ശ്രൂതികൾ ജനിക്കായ്ക്കിലെന്നു തോന്നുന്നു;

57

എവിടുന്ന വന്നി,തത്തോ—

ട്ടാണു ഗ്രമിക്കേണ്ട,തൊന്നുമരിവില്ലു;

ഇരുളിടയും സംസാര—

പ്പെരുവഴിയിൽ പോവതെന്നു നീയിപ്പോർ.

58

ഇരുളിൽ നടന്നിട്ടേന്നു,—

രോന്നും കാംഗി,പുതുതമകലയുമു,

59 താഞ്ഞൻ=ബുഹാവ്.

തലയിലടിച്ചുനാലേ
മുർഖമാക്കംട്ടിണ്ണിടാൻ കഴിയു.

59

ക്ലാട്ടും സ്റ്റീകർക്കി,—
അ,അവരിനാം മിഗിച്ചുതാൻ വാഴും;
ഇതുതാൻ വിണ്ണിൽ വിശ്വേഷം;
പിന്നുഡിനായ് ഭൂമിപ്പു, എത്തിനോട്
60

കംബേജേകാപം, ഗൈതമ—
രാഹും, രണ്ടും നിന്മക്കി, ബലാരങ്ങരം,
സത്രവിനം ഏകവരങ്ങതു
ശ്രദ്ധസ്ഥിതി, ദയനാഭതിടാമാക്കിം.

61

വിണ്ണിലപാതതീംട്ടു,
പോകട്ടു സത്രുലോകമതിലുംതാൻ;
തിരിച്ചയള്ളുരണാക്കകിൽ
പിന്നുള്ളുഡിച്ചുതെന്തു വാൻ പുത്രാഖ്യസ്ഥി

62

ഉണ്ടായും ഭാർക്കർ വാളുര,—
പുന്നാർ പുത്രിര—യത്തു ദെശത്രാരിയും;
നൊഡും വയല്ലു,—മോളുക
സത്രും, കൃത്യവിജയങ്കരമാണോ നീ?

63

61 കംബേജു=അക്കഗന്ധു=മഹർജ്ജി. ശ്രദ്ധസ്ഥിതി=
ഒള്ളപ്പട്ടം.

അവർപ്പിരിയുംക്കേട്ടുമീ—

വിധിശാസ്ത്രിലാർ മമതപരേന്നീട്ടിം;

ചുവാറായ ദായതെ

ഡണമേകിംക്കണ്ണു വാദ്യിട്ടുനാതവൻകി

64

അഹാരിശ്ലൂനാഃൽ മരണം;

നൈശ്ലൂൽ താൻ ചൗര; നൈശ്ലൂവർഷിതതാൻ;

വർഷം തപാളിനാ;ലെ—

നാവിതൈ, മാകായ്യതിനാ ചെങ്കു തച്ചം.

65

മതി നിഗ്രഹിപ്പതിശ്ലേ,

ഗിവനോ ശ്രദ്ധനം ജന്മജീവനവിശ്ലേ;

ഉദ്രോഢഭോമാനാൽ,

മോക്ഷാവാദാശാഖാൽ പ്രാവശ്യമാം.

66

ഭോഗതതിനു മുഖക്കും,

ഡോറതതിനു ദാണ്ഡിതക്കൾിദ്വയം,

ഉതകുന്നു; ദണ്ഡിനും ധാ!

ദിശ്ലൂളിതനുക്കു ചൈകവജനില.

67

ബ്രാഹ്മംചണ്ഡിലനു—

രൈനാ മഹാവഗ്രികരഞ്ഞമീപ്പു മന;

രാത്രു ഭവമാർമ്മധാ—

ധമികനുരേക്കൊംതുനു തനം.

68

67 ദിശ്ലൂളിതനുർ=തരപ്പിശ്രദ്ധനാർ.

അരംചരിത്തലാണോ രണ്ടാ,
രണ്ടാ മുദ്രാ പെട്ടു വിശ്വാസരിൽ,
അവ്യാധ താർമകനില്യം,
ബുധാന്നാംബുരാഗിവിഷകൾ.

69

எந்தொன்றும் மூடுகின்ட
விஜ்ஞானம், பிள்ளையைதூ செய்திடா;
இல்லையென்கூடி மற்றொன்று
வாய் வொழிலேதூ காளைவான் கஷியுங்கி
70

‘അരതിക്കലുമും, മാത്രം നാഡാറും,
മാപാത്തും രണ്ട്, മനലിലുമുള്ള കരം;’
ഒപ്പുണ്ടെങ്കിൽ തുച്ഛരം—
ജനതാനം വൃശ്ടിം, ജനന്ത്രഭി എത്തെലിയുന്ന!
—

କୋଡ଼ି କେଣ୍ଟକଣ ଡିବ୍ୟୁ୦,
 ‘କୁଳିଙ୍ଗାର୍’, ନିର୍ମ୍ଭୁଲୋଗଲାରମ୍ଭମ୍;
 ଯିଲପତତିନୀଳଯଜ୍ଵା,-
 ଡଂକି, ଟ୍ରିଭର ଯାଞ୍ଚକିଲ୍ପ କେକଯଷ୍ଟ୍ରୁୠ.
 ୭୫

എത്തുവരെയും ചോഴ്ത്തിച്ചിട്ടും,-
മതുവരെയും കയറിലുള്ള കെട്ടഴിയാം;
മിണങ്ങാതിരുന്നാവവന്നാൽ,
കാലത്രാൽ കയരു മെല്ലുയയുടുല്ലോ.

73

ରୂପାସମଦକ୍ଷି, ନବୀ କେହଣ—
ପାଗାତ୍ମିକରୁ ବିଟ୍ଟିକଣ ଥିଲିମାର,
ଜନତରି ଯା ତୀରୁ ରୂପଂ,
କଣ୍ଠରୀତିରୁ କନକଚାରେମଣିଯୁକତାନ୍.

74

କେଣ୍ଟୁ କିକିଲ୍ଲାକମାରି
ବୈକଳ୍ପାସୁଧିଲଙସୁଵ୍ଲୀଗର କେଟାରେ,
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରୁସଂଧତିଯେଣ୍ଟକି,—
ଲିପର ତଳକିବିଟ୍ଟିକଣ, ବାପିଟିରେ.

75

ପାଂଶୁତୀପେଶେବୁରୁତାଂ,
ତୁଂଶୁମେଭେତନାଂଦିତମେ କେରାକଣ;
କାଳ୍ପୁରୁତତିଲେ ଯାତନକ,—
ହୃଦ୍ରୋଚିତ୍ତରିବତିନୀ ବିନ୍ଦୁପରବର!

— 76 —

ବୈକିଣୀଙ୍କାଂ ମହତରେ, ଯତ୍ର
ସାଧ୍ୟିକଣଙ୍କୁ—ବିଷମ, ମେଳା ବାନ୍ଧିତକିରେ,
ବୈକରେଖାଣ୍ଡବକାରୀକ ମହତରେ; ..
ଯେଣାଂଲେଣ୍ଡାଂ ପେଟେଣ୍ଡାଂ ଗୁରୁତବଂ.

77

ପୁରୁକ୍ତିଗ୍ରାମିକଷେ,
ପୋଠୀଠୀ, ଶେଷନୀ ମୋତୀର୍ବୁ ରୂପରମାର;

താന്യത്തുമാസഗണം—

രറിയന്നി, ട്രൂത്തുവോധിശം കൃത്യം!!

78

നരകത്തിലു, രഹ്യം

ഗ്രാന്തിലു, മോത്താച്ചു സംഗതികൾ,

വിഷയക്കാരാട്ടിരുലും,

മുളങ്കുത്താട്ടിരതിനതാരാട്ടിക്കിൻ.

79

പുരം പേരും വകയോരി,—

പ്രാണന്തന്ന് ശ്രാസ്ത്രപ്രസംഗ്രഹി,

മാനസംനിലജയ വലിച്ചു;

കളിനയാം സാലപിശേ ക്ലവടിയാരല.

80

‘അതിഗംഭീര, മനാവിലാ,

മദ്ദഷാഭ്ര, മദ്ദഷാഭ്രാര, മദ്ദഷാഭ്രാദ്ധ്രം,’

അവിശ്രാന്തരംഗതരക്ഷിം,

ബുദ്ധവിജയനാഞ്ചി കാലമിനാ തൊന്തർ!

81

ഒല്ലാരഭവത്തയരപ്പും

പ്രാപിച്ചു ചില, രഹംഭവവഹം;

സംസാരം വിധപലഞ്ചം

സംഗരണം, ഏഴവരക്കിതാൻ തന്നെ

82

പാർശ്വ പോകണാമക്കിൽ
 എത്തുപതിയെത്തെന്ന നാം ജീവിക്കണാം;
 പാരതത്താൽ കൈട്ടുള്ളി—
 പത്രവും, തമ്മിൽ മോഹനം വൃക്ഷം.

83

മതിമതി, ഞാനാൻ്റീടിന
 മാതാമാല്യം, ചിതാവിനാല്യം, ഒമു,
 ഇനിയുമത്ര വേണാമെന്നം,—
 ലവത്തിട പസ്താതിതാൻ ഭവിച്ച്ചുംട.

84

അവർ ധന്യന്നാർത്തനേ,
 സപാമികർ ധാരാളം ഒഴിം വെള്ളവർ;
 എന്നാൽ ഞാനറിയാതാൻ
 സാധ്യംണ്ട് സപാമിഖം, ദയാരുത്താനാല്യം.

85

ദേവമാർ പലജണി—
 ദൈനന്ദി, ലൈഖതിയവക്ഷ നാഡിചെയ്യാ;
 ‘ആദ്യവഭാന്യന്യന്യായി’യ,—
 തനക്കയന്താവുതാനതിനു ധിതൻ.

86

ചിന്തിപ്പു വിഷയസ്ഥാം,
 ചിന്തിക്കണിപ്പുതിരന്ന ദൈവശ്രൂം;
 വസ്യനമോ പനക്കരനാാ
 ബന്ധുവിനേതാൻ ജീവിക്ക മനജ! നീ.

87

യന—സാദന—ചരണചപ്പുള്ള,—
ഒരുഗ്രമവർത്തികൾക്കു, മത പക്ഷേ,
ഈയാനിരോധന—എത്ര—
പസഭന—ചഞ്ചാക്കൾഡുരയുരണം!

88

അവർ കല്പിപ്പുത്രതാൻ വിധി,—
അവർ ചെയ്യുത്തുള്ളതാണു സൗന്ദര്യിലും,
അവരോത്രവത്രം വേദം;
ഒന്നവാഗ്രമവർത്തിമാർക്കൾ യാവച്ചില്ലർ.

89

ക്ഷേക, നഷ്ടൻ, മാതാ,—
വിവ, റിവ, നയകിനൊഴിനൊരവർത്തനു;
ഭേദസ്ഥിതി വിട്ടവനൊടു
ഒച്ചാടിച്ചീണേണവതാനുമില്ലപ്പോളുള്ളി

90

തുഷ്ടം സംസംഘം ധി,—
ടച്ചാറിരച്ചുഡൈനേ ജേജ്ഞക നീ;
വേദവന്ത വിശ്വസിജ്ഞക,
വിഹപാ മൃചൻ നീനക്കു വന്നുമായും.

91

88 ഇഷ്യാനി.....ചരണം വിഷ്ണുവെവരാഗ്രം,
മരക്കുത്രുപ്പ്, മരഗ്രാഹാസനം.

91 വന്നിരച്ചുഡൈൻ—ചന്ദ്രചുഡൈൻ. (‘മന്ത്രിരോന്മ
ക്ഷേപ ചരക്ക്’ എന്ന പിംഗം)

ദേശമ്മയ്യും വിധി, വിധി—

രഹ്യത്തേടു തലമിചലയ്ക്ക്, മനനതിൽ മേ;—
സിവന്നടൈയിടതോ വലതോ
ചരണം, ശരണം ഗമിക്കമീയും ഭോഗം.

92

വിധിയെന്നുണ്ടെനു, ധരിയെന്നുണ്ടെനു,—
രഹ്യായും ക്ഷോഭിപ്പിക്കിനു തൊന്ത് മുകൾ;—
സിവന്നന്തവനെയറിയും തോ—
നല്ലുതാരെയുമെന്നിക്കു തിരിയിപ്പു.

93

ഭീതിദിഷ്ടിപ്പത്രവനം,
ഭീതിദിഷ്ടിമാത്ര, അന്യതാമിന്റും,
അന്തുഞ്ചും സംഭവിപ്പാതു
മഹിയേൻകണം, ഏഴുവർ നാഞ്ചെല്ലും.

94

മേലാരമവഞ്ഞിൽ ഭീക്ഷിത,—
നന്നുകൾക്കുടയുമ്പനം രേഖപ്പുജന്ത്,
വിഭ്രംപരതിലെല്ലാങ്ങ് പിതാ—
മഹൻ നമ്മുടെ, ക്ഷേമന്തരെനു വിശ്വാസം;

95

കുദാശമാരിക്കല്ലുമഞ്ചതെ,—
സ്നാതമുഖി, ലോക മെയ് കലൻ വംശംനും,

94 അസിപത്രവന്വും അന്യതാമിന്റും കാരോ
നരകവിശ്വാസം.

ନିଯ, ରେଣ୍ଟ କାଳଜୀବିତିଙ୍କ
‘ତେଣୁ ତୋ’କେନ୍ତାନ୍ତିନ୍ଦ୍ରିକିଣୀ ବ୍ୟାହ୍ରକଲମା!

96

ନରକସମଂ ଡୋଶରେତ,
ନରାୟମନାକଣ୍ଠାପ୍ରମନ୍ତ୍ରୀଷ୍ଵରରେଯୁମେ,
କଞ୍ଚକୁଣ୍ଡ, ଯନ୍ତ୍ରରୀଂ ଚାଲର,
ମାଧେରୀପରତ୍ୟୋଗମାତ୍ରାଯିଷଣ୍ଣାର.

97

ବିଷ୍ଣୁ ବି, ଦ୍ଵାତମାବିନ୍-
ସ୍ଵାକ୍ଷରକାରତି, ନାକଣିଷ୍ଟୁକିର୍-
ଷ୍ଟୁଷ୍ଟୁବରଂ ଶମିକଷକ
ଦେଖୁଣ୍ଟାପଂ କାରିଯିକଲେଷ ଜ.ବନ୍.

98

ଶୁଣ୍ପ୍ରୀଂ, ହେରାଶଂ, ନିଯମଂ,
କମ୍ଭଜତାନନ୍ଦାରୀ, ଉତ୍ତିଯିବରୟଷ୍ଟୀଂ
ରରିତତିକୁଣ୍ଠିତନ୍ତ;
କାରୀ ତନିଷ୍ଟୁଣ୍ଟିଲିକ୍ଷିତମଙ୍ଗନ!

99

ବେଲୁରାଗବନ୍ ଉପାଦ୍ଵିତତତ-
ଇକତିକଳୀଙ୍କ, ଇକତି, ଇକତନଂ ତିରିଷ୍ଟୁ
କାରିଯିଲେକଷ ତିରିଷ୍ଟୁ,-
ଛୀରେଷୁପତତିକଳିନିନିନତରିଷୁଂ ନୀ.

100

ନୃଗୁହୀତମଷ୍ଟ ବେଦଂ,
ନୀଗୁହୀତରୁମଷ୍ଟ ଚାନ୍ଦାଳଂ ଘୃତଷ୍ଟଂ;

—23—

ഇക്കിയിലാശയുടെ, ഗോത്ര—

കേൾവിരഹാദ പോയിട്ടനു കാണിയിൽ താൻ!

101

‘ഒവരാഗ്രഹതക്’ കൃതിയേ
സപാരാഞ്ജിന്റെപ്പാശിക്കൽനിശ്ചാരം
‘ഇതു രാമൻ നന്ദിതിരി?’
ചൊരാവനിസൂക്തിയിക്കലാക്കി മുംബാ.

102

സമാപ്തം

---

102 ഉത്തരാർഖങ്ങളിലെ ഫ്രോഡ്യാക്കനി, ഗ്രാമകാര
നീറം വിനായവിക്ഷേപങ്ങളെ വിഭ്രാതിപ്പിക്കുന്നു,

